

שבעא אלהא אית. חד מנהון נחת לארעא וברא גהנא ופרדיסא. ובתרכן ברא לאדם וחוא וכלה חיותא: אמרין. אדם וחוא אתנציו: והוא חרינא בינתהון על יובלא דגנסא אנשיא: כלחד מנהון דמני מתיבל אמרין הו. כד חזו הא דמשתותפתא דדכרא ונקבתא בחיותא מתיבל. ובתר דורשא דבינתהון: כלחד מנהון ארמי רגתה בקולתא וסכר פומה בחתמה. בתר תשעא ירחין פתחו. וחזו קולתא דאדם בה זוגא דטליא דכרא ונקבתא: דמנהון אתיבלת אומתן. וקולתא דחוא כד פתחוה: חזו תולעא סריא וסניא טמאא. ואנבע אלהא לאדם תדיא: ואינק אנון מתחא דתרתין שנין. מן הידין הו לגברא תדיא. ומן בתר הדא: חכס אדם לחוא. וילדת עולא תרין תאמא זוגא דכרא ונקבתא: דמנהון אתיבלו כרסטינא ויהודיא ואישמעלתא. שת ואנוש ונוח אנשא כאנא אבהתן קדמייא מן אדם כלחוד אתיבלו: כד נפל מצותא בינת גברא חד ואנתתה בהו זבנא. כד גברא אמר: אנתתי הי: ואנתתא אמרא: דלו בעלי הו. חד מן כאנא דאומתן דן אנון ושדר אנון. ופקד דנהוא בכל חלולא דהול וזורנא: מטל סהדותא דעל זוגא: כד שמעין אנשא דפלן נסב פלניתא נמוסאית.

אמרין מן בתר טופנא דנוח הוא טופנא אחרנא בעלמא הנא. ואומתהון דיזידיא אתיבלת מן נעמי. פרצופא עם מלכא מיקרא דשלמא דמתקרא לותהון מליך מירן: ושרכא מן חס דצער לאבוהי אתיבלו. אלהא מלל עם אדם בלשנא קורדיא: וקאבותא בקריתא ענספנא דרחיקא מן מוצל ונינוא חמשא פרסחא קמת. מטל בוזיא וגוניא דגנסא אנשיא דאתיבלו מן זוגא דאדם וחוא על אומתן: אתא עליהון טופנא תרינא. כד אתעלית קאבותא לעל מן מיא על טורא דשנגר קוית בחאפא אתטרית בכאפא ואתבאעת. חויה אתכנכלת ואחדת לנקעא: ואזלת סמכת על טור גודי: כד סגי גנסא דחויא ומנכא: הוא לבנינשא: אחדה נוח לחויא ואוקדה בנורא ומן קטמה פורתענא הו בעלמא: מן טופנא עדמא להשא שבעא אלפין שנין עברו. וכול אלף שנין: חד אלהא מן שבעא נחת לארעא: סאם אתותא וקנונא ונמוסא: וכן סלק לדוכתה:

בית קודשא ודוכיתא קדישתא לותן אנון. אלהא אזיד נחת בהן זבנן: ושרר וחוי לן וליתא: מוחמד נביא דאישמעליא: אנהר אלהא עלוהי. אית הוא לה משמשנא שמה מעוי. חזא אלהא דמוחמד לא מהלך תריצאית קדמוהי: כאב רשה. אמר למעוי דאיתו הוא ברבריא: דנסעור רשיה. כד עסר רשה קשיאית: עדמא דצלפה ורדא דמא מנה. מעוי לכח להו דמא דלא נפל על ארעא. כד אריס רשה מוחמד אמר: מנא עבדת מעוי. פני דלא נפל על ארעא דמך: כלשני לכחתה. אמר לה מוחמד: חטית תתנגד אומתא חדא בתרך ומדלקבנא לאומתי. אמר לה מעוי לא אעול לעלמא: ה לא אזדוג סך. בתר זבנא אשלט אלהא על מעוי עקרבא: ורס באפוהי עסמהון. פסקו עלוהי אסותא דנזדוג: או נמות. הידין איתיו לה אנתתא סבתא ברת תמנין שנין וחכמה. וליומא אחרנא אתחזית ברת עסרין וחמשא שנין. בטנת וילדת לאלהן דמתקרא יזיד. אומותא נוכריתא סברין ואמרין: דכד אלהן נחת לארעא אתטרד ואתתשיט מן אלהא רבא. על הדא קרין עלוהי גודפא. פדו וטעו בהדא. הו אתא אשלם לן אתותא וסנגקא: וסלק תוב לשמיא: אתברית גהנא מן זבנא דאדם קדמייא. ובהו זבנא אתילד ברא ואתקרי שמה אבריק שעותא. מטל איקרה הו חברותה שת שנין. ובכל מתחא הנא עינה כיבא ונחירה ואידה ורגה. אית הוא לה בגבוגא שעותא. שרי מילל ובכא: ודמעוהי נחתן הוי בהו בגבוגא: ואתמלי במתחא דשבע שנין. אשדה בנורא דגהנא ועכת נורה: דלא תוב נשתנק בה גנסא אנשיא:

אמרין דכלחד מן שבעא אלהא דאית עבד לה סנגק. ופשו לות שלימון חכימא: ומן בתר מותה ושלם אנון באידא דמלכא דאומתן. יומא דאתילד אלהן ברבריא: שקל אנון לאומתן בזוחא רבא: ועבד להון תרין קולסא. אמרין ומזיחין קדמיהון בלשנא קורדיא מקבלא וקדימייא. ומחין כפלגא וברביעא ומשרוקיתא. ומעפין בממלהון רתמא לא ידיעא: הלם הלאו: אלהא טננא. השא הלין סנגקא איתיהון לות אמירא דשיכך דיתיב על כורסיא דאזיד. מתכנשין קבלא לות אמירא ושיך רבא וגוניא ואפטרופא חד חלף שיך נצרדין כאמת נסרוך אלהא דאתוריא קדמייא. עבדין ביתהון סעורותא וטמנא על סנגק. חד סנגק על כלתניא ה שם פניתא. ואחרנא עלאתרותא דבירואא חלב. ואחרנא למסקוף. ואחרנא לשנגר. הלין ארבעא סנגקא במכסותא ערבין להון: ומובלין אנון לשיך אדי. תמן מעמדין להון באמרא ורקדא רבא. ונקב כלחד מנהון עמה טענא חד מן עפרא דשיך אדי: וגבלין מכסא דנסבו לסנגקא: להו עפרא ועבדין לה טחנא מנותא זעורא איך עפצא. ומובלין עמהון לפניתא עהידתא: ויהבין אנו איך בורכתא בכספא. כד מתקרב סנגק לחדא מדינתא או קריתא: משדרין קדמיהון מכרזנא דמעיד לאנשי דוכתא הי למתטיבו למקבלותה באיקרא וזוחא. נפקין כנישאית גונאית לארועותה: כד לבשין ומצבתין עם בסמא והרומא: ונשא צהלן: אתא דחדותא. הויה מתתוספנותא מכסא בביתא דנשרא בה. ושרכא דאנשי דוכתא מקרבין לה כספא: כלחד לפות מתמצינותה. והנון סנגקא תלתא דפשו: כד איתיהון שבעא: מתנטרין בדוכתא קדישתא באסיא: תרין בשיך אדי ואחרנא בקרתא בחזאנה. וכל ארבעא ירחין מכרכין חד מנהון באוחדנא

דאמירא: כל שנתא חד במטרתא וטכסא. כד מתכנשין למפקותה מטיבין מלא זורא סמוקא חמוצא מטל משיגותה: עם משחא דזיתא ופתילתא דשרגא. וכל פתכרא אית לה כאפא חדא. חדר משמשנא וסאם תחית כל כאפא פתילתא ומנהר לה:

רש שנתא איתוהי ירחא דניסן. ארבע בשבא קדמיה כלליא דסרצלחא ה רש שנתא: כל ביתא ולא דנשתכח בה בסרא. עתירא דבחין ענא ותורא: ומסכנא תרנגוליתא וסטר. מבשלין להון בלליא דארבע בשבא: ובשפרא מברכין למאכוליתא: ועבדין זדקתא חלף נפשתא דענידיהון. ועלימתא ובנתא מתכרכן בטורא מכנשן ורדא ופקחא ושושנא דכל גנס גון סומקא: ואסרין אנון מאסריתא. כד קבילין בתלת באסא ומעמודיתא דביתא דלא סימן לתרעא. לצפרה דיומא כלהון תרעא מתחזין כד מצבתין בשושנא סומקא. נשא סימן מאכלתא על קברא. וקבלא בכפא ופלגא זמרין על קברא קורדאית. ויהבין להון כספא: ומאכלתא לעברי אורחא ומסכנא דלית להון מאכלתא וכספא. לחושא חדר ומרחס לקברא. ביום סרצל לא נקשין פלגא: מטל דאלהא יתב על כורסיא ופקד דנתכנשוון לותה קצומא וקריבא ה שושבינא. אמר להון אנא נחת אנא על ארעא בזוחא ותשבחתא. קימין כלהון וחדין קדם אלהא. מרמין פסא דמכסותא עליהון. מתחתם בחתמא דאלהא ודמטיבא דלותה. ויהב אלהא רבא אשטרא לאלהא דנחת על ארעא: ומשלם באידה שולטנא דנעבד כלמדס איך צבינה:

אלהא לא צבא בצומא ובצלוחא. ברס בזדקתא וטבתא צבא. כד צאם חד מן כוגכא ארבעין יומין דקיטא או סתוא: וחד מן עלמיה מיתא לה שרותא: שרא צומה. כד אמר הדא זדקתא הי דסנגק פלן: סגדין או שיד שמס או חד אחרנא מן פתכרא: טבא הי מן צומא. הידין גברא דשנתא כאמת מכסא דהי שנתא: כד חזא זדקתא בצירן מחא להון במרדוחא איך מותנא וזועא. וכד איתיהב להון כספא וסטר: כוגכא מתכתשין עם חילוחא דרוחנא ומהפכין רוגזה מן עליהון. כל ערובתא מקרבין לפתכרא חד טענא דזדקתא. מתתקים משמשנא על אגרא דכווגך קרא תלת זבנין בקלא רמא ואמר ד"עוה נב": ה שרותא דפלן הי. וכלהון ציתין חפיטאית וולחאית להדא. וכלחד מנהון נשק ארעא או כאפא דלותה סמיד: ואף כד דנח שמשא: בר דאתחזי מנשקין לה. ואף במערבי יומא עבדין הכנא. ואף לסהרא סגדין במדנחה ובמערבה. סברין בסוגאת זדקתא ודשנא מתרחקן מנהון מרדוחא מוחותא: כתבין לבותן אנון אמרין כד מודעין לן כלמדס מן אדם אחריא ולהל עדמא להשא. ועל זבנא דקאם ודעתיד: אית סדקא ופולגא סגינא בינת כוגכא. חד מדגל לחברה. ברס אמרין איכנא עם דמתגלא להון בגלינא וחזונא. גלין פרצופא משחלפא וזבנא ושרכא:

אמרין: משיחא הו שיד שמס. ובכלזבן אית לותן נביא ה כוגכא. חד מנהון אמר: כאלפא הוית דיונן נביא: כד שדאוהי בימא. ארבעין לילון עם איממא בתר בימא. אחרנא אמר: בסמכא דעם אלהא גנא הוית. שאלני אלהא ואמר לי: ארא לו זבנא דאשדר משיחא לעלמא. אמרת לה: אין. וכן שדרה. מן בתר דעבד לה אתא בשמשא נחת לארעא. חוי כלחוד לאומתן סימתא שבע: דסימן השא בשיך אדי: נוכריא לא נטרין טכסא אכותן: ולית להון טוהמא ידיעא משמהא אכמא דאית לן: ולא משתחלף לגמר: אמירא בר אמירא: ושיך בר שיד: וכוגך ושר. ברס כרסטינא ואישמעליא עבדין קשישא ומליא מן אילין דסך לית הוא בטוהמהון ובשרבתהון: קבלא לא עבר מדכיא על אפיהון סך:

בעדן זווגא מיתין חד לחמא מן ביתא דלחושא: יהבין פלגה לחתנא ופלגה אחרנא לכלתא. ואכלין לה איך דלשומליא דזווגא. או קליל מן עפרא דשיך אדי חלף לחמא אכלין: כד לחושא ה שיד רחיק מנהון. בכל ביתא מתנטר מן עפרא דשיך אדי לבורכתא איך שכינתא הו לותהון: כד חד מנהון חטף אנתת חברה וסטר: אלצא דנתל חלפיה כספא: או אנתתה קדמיתא: או חתה: או אמה ושרכא: בירחא דניסן מחרס זווגא: כד איתוהי רש שנתא. סטר מן כוגכא וסטר: כד מזדוגין בה פסיס להון: לא מציא חד עלמיה נסב ברת כוגך ושר: אלא כל חד מן שרבתה וטוהמה ודרגה: סטר מן אמירהון. פסיס לה למסב כל דמתרגרג לה דלא כליתא. מן בר עסר שנין עדמא לתמנין שנין פסיס זווגא לאומתהון. ומן חדא אנתתא לשת נסבין: חדא בתר חדא. ברתא לית לה ירתותא לות אבוה: אלא מזבנין לה איך גנתא. ואנהו דלא צביא למזדוגו: תפרוע לאבוה כספא מדס מן פולחנא ולאותא דאידיה תתחרר:

בחלולא שתין שכרא וחמרא. כלחוד כוגך ותרין או תלתא סבא לא שתין. רקדא זעילא וחוחיאית דכרא ונקבתא פסיס להון דנרקדון. מנקדם דתאתא כלתא לבית חתנא: אלצא דתסעור כל שכצא ה קימתא דפתכרא: ואף עדתא דכרסטינא אנהו דמסתקבל באורחה כד תמטא לבית חתנא. מחא לה בשאלא ה כאפא זעורא: מחוא דתחית שולטנה ולא לה דתהוא. וקצין גריצתא דלחמא על רשה: כאמת דתהוא מרחמניתא למסכנא. ואליא דערובתא ודארבע בשבא מתכלא מן מדמכא דעם כלתא:

וכד נמות חד מן איזידיא: כד משתכח לותה כוגד: או לא: מיתין קליל מן עפרא דשיך אדי סימין בפומה. ואף על אפוהי משחין לה קדם קבורתה. וסימין קליל מן בעורא דענא על קברה דהו דמית. ומקרבין מאכלתא חלף מיתא. כוגכא מצבתין בית קבורא ומצלין דנסבון כספא. ושהרין ומפקקין בחזונא וחלמא וגיאנא, דנודעון לאנשי מיתא מנא הוא בטר מותה: או כאידא צורתא ודומיא טוב הפך, או אתא לעלמא הנא זבנתא דתרתין. בישא דמנהון רוחתהון שרין בכלבא וחזירא וחמרא וסוסיא: משתנקא מתחיא מן זבנא, ובתרכן שריא טוב בבנינשא. ואית מנהון מטשין כספא תחית ארעא למאתיתהון תריניתא או תליתיתא וסטר. ומנהון סברין דאית רוחתא דכאנא וזדיקא דמנהון מדירן באאר מודען וגלין להלין דבעלמן כסיתא. כוגד מצא לפות תודיתהון דנמית ונחא טוב למן דצבא:

מוחמד רשן דאיתוהי בסתר טורא דשיך מרי מתי: מסתבר טב עשין ותקיף. ימין בה מומתא: כד אנש מנהון מתכרה: מתגוסין בכסין ה קימתא דפתכרא. חד מנהון מתקרא סת נפיסא: דאיתו אילנא דתותא בקריתא דבית עשיקה. ואחרנא על כאפא דעבדי דשו: אילנא איתו דתותא בקריתא כרבך שמה. וכד חד מנהון נפל בכורהנא שעותא דמתקרא אבו צפר: אזל על עינא דמיא שעותא דמתקרא לותהון בני זרדא. ודנהוא בה עובינא: אזל לבית פיר בקריתא מס רש:

וכד מתכנשין לשיך אדי לא מפס לחד מנהון דנבשל סטר מן פתורא דשיך אדי. כוגכא ופירא כלחד חד מנהון אית לה חדא כאפא. יתב תצן אכמן דמצלא: ואנשא אחרנא מנהון אזלין לותה מתגוסין בה איך דלמסנאגרותא. ויהבין לה כספא: ונדרין להי כאפא תורא וענא ושר. וכל דנסב נקסא דבסרא מן קדסא דשיך אדי: פרע חלפוהי כספא. סטר מן שיד אדי ושיך שמסדין ומליך פכרדין: הלין אתמכסו מן רש שנתא ונסב כספא דילהון אמיריהון. כד מתכנשין בהון: אכלין ושתיין ורקדין ומשתעיין. משמשני אמירא עם סבא משלין קרבא: ומצותא דהוין בכנושיא: מחרס זוגא לות שכצא: אכמן דדוכתא קדישתא מסתברין. כד אכלין כבדוש ה בסרא דתורא דנדרא בשיל: אזלין וסחין במי זמזם דנבעין מן תחית היכלא עתיקא דבשיך אדי. כלבלאית ולא מטכסאית ומסרהבאית חטפין מן קדסא: כד רתי בסרא מנהון אית דיקדין אידוהי. ובתרכן סלקין לטורא רמא ומחין תפלגא: ונחתין לשיך אדי ונסבין מנה כלחד חד מנהון קליל עפרא איך דלבורכתא לעדן מותא וזווגא. וכן לבשין ברא שבכא ה אסר חצא: מעמדין במיא זמזם עסנגקא ושר. חד דמתקרא גויש: לבש הוררא דסקיר מן סערא דעזא וקבלא ה תקדא אורכה תשעא זרתא זקיר מן מרעז דעזא וצביע בברגוסך ה קרמא או אוכמא. וחדרוהי תלין סנסולא: וכד שלמין מיתין כל כספא דאתכנש לות אמירא: ומפלג עליהון בחנתהון איך צבחנה לפות דרגהון ותשמשתהון, ודשרכא דילה הו: ולהון טוב אית כנושיא אחרנא תרין. חד בעאדא דחג: דבה סלקין לטורא דקרין לה גבל ערפאת. מקוין תמן חדא שעא ורהטין לשיך אדי בחאפא. וכלמן דנמטא קדמיא מקבל יתיר מן חברה: והכנא חד בתר חד לפות חילא וקלילותא ומתמצינותא. טוב אית כנושיא אחרנא: קרין לה אורחא דקבלא. אסרין חבלא בקדליהון וסלקין לטורא. תמן מכנשין קיסא ומיתין לשיך אדי: כד טענין על חציהון: ליקדנא וצמט דאמירא:

אמרין דאית הוא להון מלכא קדמיא מן קדים בכלה ארעא. ברהומא ופרנסא ונמסא ומסקוף וצין ועילס ה עגס. אית לותהון שקץ רבא: משמהין לה פיר בוב. מסתבר דהו בעלזבוב. ואחב דבני ישראל, ובוכדנצר דבביל, ואחשורש דפרס: ואגריקלוס דקוסטנטיניא וסטר: הלין מלכא דאומתא דילן איתיהון הו בזבנהון. נסרוך הו נצרדין: כמוש הו פכרדין: ארטמיס הו שמסדין חשיבין לותהון. שבור ויורם אתיבלו מן תולדתהון דמלכיהון, עדמא עזבנן הנא דאיתוהי תרין אלפין ומתין ליוניא, אלף ותמנמא ותמנין ותשעא למשיחא, אלף ותלתמאא וחמש למוחמד:

מחרמין מאכלתא, איך כסא ה חבצא עוביא: וכל לבושא דצביע במיעא אוכמא. משגין פתכריהון במיא דסמוקא חמוצא. מטל דנסיכין מן נחשא שעותא. ומיא דשרגתא דפתכרא משקין לבני אומתהון לבורכתא ואסיותא בכספא: כד נאתא פתכרא לקריתא חדא מתכנשין כד מצבתין זעורא ורורבא דכרא ונקבתא, נפקין לאורעה. כד קבלא במשרוקיתא ובפלגא מחגין ומעדעדין להו יומא. מעלין לפתכרא לקריתהון בזוחא ואיקרא: ומשרין לה בית אנש עתירא דבהון. דבחין לה קורבנא תורא וענא וסטר: ומטיבין מאכלתא: ויהבין כספא: